

Juryrapport

De jury voor de Martinus Nijhoff-vertaalprijs is het bestuur van het Prins Bernhard Fonds erkentelijk voor de ook dit jaar geboden gelegenheid twee prijzen te kunnen verlenen, en wel voor vertalingen in het Nederlands en uit het Nederlands. De jury blijft nog steeds van mening, dat op deze wijze de bevordering van het culturele werk waarnaar het Fonds onder andere door het instellen van deze prijs streeft, op de meest doeltreffende wijze plaats vindt. Bovendien valt te constateren dat het vertalen als kunst ook bij het lezerspubliek in aanzien is gestegen.

Zo heeft dus in de afgelopen maanden de jury het werk van vele vertalers kritisch bekeken en zich langdurig beraden over de velerlei daarin blijkende kwaliteiten. Zij is zich er wel van bewust, dat het in vele gevallen onmogelijk is alleen vertaaltechnische factoren te beschouwen. Weliswaar blijven deze de belangrijkste en zijn zij het eerste uitgangspunt voor de jury, maar zij worden aangevuld door overwegingen van andere aard, als daar zijn: keuze en verscheidenheid der werken die vertaald zijn, hoeveelheid werk die vertaald is, het culturele belang, enz.

Voorts was het de jury niet moeilijk om voor de vertalingen in het Nederlands de heer Christiaan N. Lijsen aan te bevelen. Geboren in 1928 heeft hij reeds een respectabele hoeveelheid literaire werken uit het Frans vertaald. Belangrijker ongetwijfeld dan dit feit is de keuze die hij heeft gemaakt. Men vindt onder zijn vertalingen werken van Diderot, Stendhal, de La Fontaine, Camus, Sartre, Robbe-Grillet, Butor, en het is de jury bekend dat andere contemporaine auteurs binnenkort aan deze opsomming zullen worden toegevoegd. Met nadruk echter wenst de jury vast te stellen, dat zij niet tot de toekenning van de prijs aan de heer Lijsen is overgegaan, omdat deze een zo duidelijke voorkeur voor moderne schrijvers blijkt te hebben. De jury is namelijk van mening dat deze 'moderne' keuze, als men het zo mag noemen evenzeer spreekt uit de vertalingen van Diderot's XVIIIde eeuwse dialoog *Le Neveu de Rameau* als uit *Le mythe de Sisyphe* van Albert Camus.

Wat de jury in deze beide gevallen (en ook in de andere) ten eerste apprecieert, is dat schrijvers zijn gekozen wier werken door zogenaamde speelsheid en ongebondenheid of wel juist door een uiterst gecompliceerd woordgebruik de vertaler voor specifieke moeilijkheden stellen. Zij eisen zeer veel van het aanvoelingsvermogen en van begrip niet voor de taal alleen maar in het bijzonder voor de eigen stijl der auteurs. Bij onderling zo verschillende schrijvers als de La Fontaine en Sartre bijvoorbeeld is Lijsen er vrijwel steeds in geslaagd het eigene van beiden in voortreffelijk leesbaar Nederlands over te brengen.

Het is hier niet de plaats uitvoerig op stilistische bijzonderheden van het werk van de heer Lijsen in te gaan. De jury volstaat er dus mede hier met name te vermelden een aantal scènes uit *Huis Clos* en vele bladzijden uit de roman van Robbe-Grillet die uitstekend atmosfeer, woordgebruik en ritme van het origineel weergeven.

De jury is ervan overtuigd, dat Nederland in de persoon van Lijsen een vertaler van allure bezit. Zij heeft dan ook unaniem besloten hem de Nijhoffprijs

1964 toe te kennen en zij spreekt de verwachting uit, dat hij door zijn vertaalwerk voort te zetten het Nederlands cultuurgood zal blijven verrijken.